

ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΤΗ ΣΑΠΙΛΑ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΙΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

Οι αγώνες των τελευταίων χρόνων, οι τεράστιες διαδηλώσεις, οι εξεγερσιακές συγκρούσεις και τα αποτελέσματα των πρόσφατων εκλογών δείχνουν ότι η απόρριψη των αστικών πολιτικών έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις και επιπλέον αποκτάει νέα ποιοτικά χαρακτηριστικά. Ακόμα, τα μηνύματα αγώνα από την Ευρώπη και τον κόσμο, από τους ισπανούς ανθρακωρύχους μέχρι τις αραβικές εξεγέρσεις/επαναστάσεις, δείχνουν ότι υπάρχει μία έντονη αναζήτηση των μαζών για κάτι το εντελώς καινούργιο και ριζοσπαστικά διαφορετικό.

Μπροστά μας βρίσκονται δύσκολες μέρες. «Άχρηστοι» για το σύστημα και εκτός παραγωγής δεν αργεί η ώρα που θα γίνουμε «κρέας» για τα κανόνια του πολέμου, αφού είμαστε κοντά σε μια πολεμική σύρραξη (βλέπε Συρία). Το μοναδικό πράγμα στο οποίο μπορεί να ελπίζει η νεολαία είναι ο δρόμος της ρήξης με τον καπιταλισμό και η **προοπτική μιας άλλης κοινωνίας**. Μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και πολέμους, μια οικονομία με επίκεντρο τις ανθρώπινες ανάγκες, ένα καθεστώς βασισμένο στον έλεγχο, τη συμμετοχή, τις αποφάσεις όλων των «από κάτω», στην επέκταση και όχι τον περιορισμό των ελευθεριών, στο δημοκρατικό σχεδιασμό της οικονομίας, της εκπαίδευσης και όλων των βασικών επιλογών.

Αυτή τη μάχη έχουμε μπροστά μας και όχι απλά εκείνα ή τα άλλα μέτρα. Ελλείψει προοπτικών για οποιαδήποτε καλύτερευση της ζωής και πολύ σύντομα ακόμα και φαγητού στο τραπέζι για αρκετούς, ολόκληρη η κοινωνία και ειδικά η νεολαία θα πρέπει να τραφεί από αυτές τις ιδέες και τα ιδανικά και τον αγώνα για να τα πραγματώσει. Μόνο έτσι θα μείνουμε όρθιοι απέναντι στην παραίτηση και την γενικευμένη κατάθλιψη που караδοκεί. Μόνο έτσι έχουμε πιθανότητες να είμαστε εμείς οι νικητές στην κολοσσιαία μάχη που έχουμε μπροστά μας.

ΟΛΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ-ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΑΥΤΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΤΟΥΣ

Για αυτούς τους λόγους πρέπει να αγωνιστούμε λυσασμένα ενάντια στο νέο πακέτο μέτρων ακόμα και μετά την ψήφιση του. Δεν υπάρχει χρόνος για γκρίνιες και απογοητεύσεις. Να πραγματοποιήσουμε συνελεύσεις και καταλήψεις διαρκείας σε όλες τις σχολές ώστε να νεκρώσει το πανεπιστήμιο. Να βγούμε στην κοινωνία και σε συντονισμό με τους απεργούς του ΑΠΘ, των Δήμων, της ΔΕΗ και άλλων χώρων που έχουν προχωρήσει σε απεργία διαρκείας να οργανώσουμε μια **γενική πολιτική απεργία διαρκείας, μια εξέγερση** με κύριο αίτημα να πέσει αυτή η κυβέρνηση και να απαλλαγούμε από την τρόικα τα μνημόνια και τα μέτρα τους. Να ανοίξουμε έναν διαφορετικό δρόμο για την ελληνική κοινωνία.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

153 ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΩΡΕΣ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ 3 ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΜΑΣ ΤΕΛΕΙΩΣΟΥΝ ΝΑ ΤΟΥΣ ΤΕΛΕΙΩΣΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ

**ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ - ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ
ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΑΥΤΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΤΟΥΣ**

Συνάδελφε - Συναδέλφισσα

Την Τετάρτη 8/11 με την ισχυρή πλειοψηφία των 153 βουλευτών η κυβέρνηση ψήφισε το Μνημόνιο 3, το οποίο περιλαμβάνει βάρβαρα μέτρα ύψους 18,9 δις ευρώ (στην πραγματικότητα 22-23 δις). Την ίδια ώρα που εκατοντάδες χιλιάδες διαδήλωναν έξω από τη βουλή και αντιμετώπιζαν τις νέες μεθόδους καταστολής (ρίψεις νερού από τεθωρακισμένο όχημα). Αυτά τα μέτρα αποτελούν μια οριστική ταφόπλακα στα δικαιώματα και το βιοτικό επίπεδο που είχαν απομείνει στους εργαζόμενους, τη νεολαία και τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Αποτελούν το τελευταίο λιθαράκι (ή βουνό καλύτερα) στην πλήρη αποσάρθρωση της ελληνικής οικονομίας, η οποία θα βυθιστεί στην ύφεση παρά τις αερολογίες για πλεονάσματα και ανάπτυξη.

Μπροστά στην οικονομική και κοινωνική κατάρρευση

Για πέμπτη χρονιά, η ελληνική οικονομία είναι σε ύφεση. Τα απανωτά μέτρα επιδείνωσαν κατά πολύ την κατάσταση. Η επίσημη ανεργία είναι στο 25,1% (30% η πραγματική και πάνω από 55% για τους νέους), ένας στους τρεις συνανθρώπους μας ζει κάτω από το όριο της φτώχειας, εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι δουλεύουν χωρίς να πληρώνονται, η πτώση της βιομηχανικής παραγωγής αγγίζει το 30% και το δημόσιο χρέος άρχισε πάλι να αυξάνει δραματικά. Η κατάσταση δεν είναι πολύ καλύτερη στην ΕΕ, όπου η μια χώρα μετά την άλλη βυθίζεται στην ύφεση.

Μέσα σ' αυτή την κατάσταση, οι κυβερνώντες δηλώνουν την αφοσίωσή τους στην πολιτική των Μνημονίων και παράλληλα σκάβουν τον λάκκο μας. **Η ανθρωπιστική κρίση παίρνει απειλητικές διαστάσεις και η επιβίωση μετατρέπεται σε καθημερινή μάχη.** Ξεπούλανε ότι περιουσία απέμεινε στο δημόσιο (νερό, ενέργεια, λιμάνια, συγκοινωνίες, δρόμοι, νησιά, ακτές) σε τιμές εξευτελιστικές και τα λεφτά παν απευθείας στους δανειστές-τοκογλύφους.

Το πακέτο μέτρων των 18,9 δις ευρώ δεν συνιστά κανένα «πρόγραμμα», παρά μόνο έναν κατάλογο μέτρων, παραγγελμένων από την Τρόικα. Αυτοί που υπόσχονταν ανακούφιση για το λαό και «σκληρή επαναδιαπραγμάτευση», τα δίνουν όλα σε τρόικα και δανειστές. Το 90% του πακέτου μέτρων είναι περικοπές σε μισθούς, συντάξεις και κοινωνικές παροχές και νέα φοροεπιδρομή αποκλειστικά στα μικρά και μεσαία εισοδήματα! Παράλληλα έχουν το θράσος, μετά την πραξικοπηματική απόφαση να μειώσουν κατά 22% τον βασικό μισθό με

το μνημόνιο 2, **να καταργούν το θεμελιώδες δικαίωμα του 8ώρου και της πενθήμερης εργασίας !** Είναι για γέλια και για κλάματα οι πρωταίτιοι της χρεοκοπίας, να μιλάνε για «ανάπτυξη» μετά τα μέτρα. Την ίδια ώρα που ετοιμάζονται να εφαρμόσουν σε μεγαλύτερη δόση την ίδια αποτυχημένη συνταγή που μας έχει βυθίσει 4 χρόνια τώρα στην ύφεση.

Μίλησε κανείς για δωρεάν Παιδεία;

Αν τα τρία τελευταία χρόνια τα μνημόνια δεν επηρέασαν σε μεγάλο βαθμό την εκπαίδευση και ειδικά την τριτοβάθμια φέτος μπορούμε να πούμε ότι ήρθε το πλήρωμα του χρόνου... Ο νόμος Διαμαντοπούλου είναι έτοιμος να εφαρμοστεί και σε συνδυασμό με την συμμετοχή της παιδείας στο νέο πακέτο μέτρων αναμένεται πολύ γρήγορα να πέσουν οι τίτλοι τέλους για τη δημόσια και δωρεάν παιδεία στη χώρα μας. Ήδη έχουν κοστολογήσει ότι πρέπει να κοπούν 400 εκατομμύρια ευρώ από τις συγχωνεύσεις-κλεισίματα σχολών, την περιστολή των λειτουργικών δαπανών (μειωμένες ήδη πάνω από 50% την τριετία 2010-2012) και την διακοπή της παροχής δωρεάν βιβλίων. Αυτό το νούμερο παρότι δε βγαίνει με τίποτα, σίγουρα θα αυξηθεί στερώντας από τα ΑΕΙ και ΤΕΙ ακόμα και τα στοιχειώδη (πολλά ΑΕΙ μεταξύ των οποίων και το ΑΠΘ κινδυνεύουν άμεσα με διακοπή ρεύματος και νερού!).

Δυστυχώς οι όμορφες σκέψεις μας για ένα νέο κεφάλαιο στη ζωή μας, τη φοιτητική ζωή, μία ακαδημαϊκή πορεία και στο μέλλον κάποια επαγγελματική αποκατάσταση βρίσκονται υπό αίρεση, αν δεν είναι ήδη μακρινό παρελθόν. Και αυτό συμβαίνει κυρίως για δύο λόγους:

1. Η κατάρρευση της εκπαίδευσης είναι πια γεγονός και αυτό που ζούμε απλά ονομάζεται «κατάσταση αδράνειας». Τα κλεισίματα σχολών θα πάρουν τον χαρακτήρα χιονοστιβάδας, σχολές κατά τ'

άλλα ανοιχτές απλά δε θα λειτουργούν, και ούτε λόγος για το αν θα μπορέσουν να λειτουργούν επαρκώς λέσχες, εστίες, βιβλιοθήκες κλπ. Και φυσικά όσοι φοιτητές θέλουν να συνεχίσουν να σπουδάζουν(;) θα πρέπει να βάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη αφού θα προσπαθήσουν να καλύψουν τη μαύρη τρύπα **επιβάλλοντας δίδακτρα**. Τιμή εκκίνησης τα 300 ευρώ ανά έτος και βλέπουμε! Και όλα αυτά εκτός από την τεράστια αιμορραγία από φοιτητές που παρατάνε και θα παρατούν τις σπουδές τους λόγω οικονομικών προβλημάτων. Οι ντόπιοι και ξένοι κανίβαλοι που μας κυβερνούν δεν το έχουν σε τίποτα όχι απλά να παρατήσουν την παιδεία αλλά και να ανοίξουν έναν «ιδεολογικό πόλεμο» στους φοιτητές που «έχουν το θράσος να σπουδάζουν σε τέτοιες εποχές» και «δημιουργούν ελλείμματα στον προϋπολογισμό».

2. Η ζωή μετά το πτυχίο και η επαγγελματική αποκατάσταση μοιάζουν με ανέκδοτο ή καλύτερα ένα συνεχές κυνήγι για αξιοπρεπή διαβίωση. Αυτή τη στιγμή 1 στους 5 νέους πτυχιούχους δουλεύει (συνήθως όχι στο αντικείμενο του), 1 στους 5 έχει μεταναστεύσει στο εξωτερικό, 1 στους 5 ετοιμάζεται να μεταναστεύσει και 2 στους 5 είναι άνεργοι και αναζητούν εργασία.

Να προετοιμαστούμε για την σύγκρουση που έχουμε μπροστά μας

Η κατάσταση που ξεδπλώνεται μπροστά μας δεν αφήνει περιθώρια για αυταπάτες περί καλύτερευσης της κατάστασης ή εύκολων-κοινοβουλευτικών λύσεων αλλά ούτε και για γκρίνιες και μεμψιμοιρίες. Αυτοί («κυβερνόντες»-τρόικα) συνεχίζουν να σφίγγουν τη θηλιά στο λαιμό μας και προετοιμάζονται **να γαντζωθούν στην εξουσία επιβάλλοντας ένα κράτος «έκτακτης ανάγκης» με σκλήρυνση των μέτρων καταστολής και κάθε είδους πογκρόμ** ενάντια όχι μόνο στους μετανάστες, αλλά και ενάντια σε όλους όσους αντιστέκονται. Η ευθύνη για το τι θα γίνει πέφτει αποκλειστικά σε όλους εμάς. **Ή θα επιτρέψουμε στους υπεύθυνους της χρεοκοπίας να διαχειριστούν την επερχόμενη κατάρρευση (ενώ θα βουλιάζουμε στη βαρβαρότητα), ή θα συγκρουστούμε μ' αυτό το σάπιο σύστημα, για να επιβάλλουμε τις λύσεις μας.** Κάθε μέρα που χάνεται μετρά εναντίον μας. Μέσα από τη δική μας οργάνωση και αγώνα, πρέπει να αντισταθούμε σε κάθε επίθεση της κυβέρνησης και των αφεντικών, να οργανώσουμε την ταξική/κοινωνική αλληλεγγύη και αλληλοβοήθεια απέναντι στην κρίση, την απόκρουση των ρατσιστικών πογκρόμ και των συμμοριών της Χρυσής Αυγής, την αυτοάμυνα του κινήματος απέναντι στους μηχανισμούς καταστολής.

Για την ικανοποίηση των αναγκών μας

Το φοιτητικό κίνημα και η νεολαία πρέπει να είναι στην πρώτη γραμμή του αγώνα. Με την ορμή των νιάτων μας και δυναμικές μορφές πάλης να γίνουμε η αιχμή-πυροδότης μιας γενικευμένης εξέγερσης που θα προβάλλει ένα πρόγραμμα σωτηρίας της οικονομίας και της κοινωνίας, με βασικούς άξονες:

1) Άμεση κατάργηση των μνημονίων, των δανειακών συμβάσεων και των βάρβαρων μέτρων.

2) Διαγραφή του Χρέους. Κάθε ευρώ που πάει στο χρέος, κόβεται από τους μισθούς, την υγεία, παιδεία, τα δημόσια αγαθά. Αρκετά άρμεξαν επιτέλους από το χρέος οι τοκογλύφοι. Να σταματήσουμε να πληρώνουμε το χρέος, για να βρεθούν πόροι για μια άλλη πορεία της οικονομίας, για την επιβίωσης της ελληνικής κοινωνίας.

3) Έξοδο από Ευρώ και Ε.Ε. Γιατί είναι ένα υπερτιμημένο νόμισμα ειδικά για μια καταρρέουσα οικονομία όπως η ελληνική. Ν' απορρίψουμε τους εκβιασμούς τους. Από τα «δάνεια σωτηρίας», όλα πάνε στους δανειστές-τοκογλύφους. **Δεν θέλουμε πια τέτοιες «σωτηρίες» εξόντωσης!**

4) Εθνικοποίηση τραπεζών και των τομέων-κλειδιών της οικονομίας κάτω από Εργατικό Έλεγχο. Όλα αυτά πρέπει να γίνουν δημόσια περιουσία και να λειτουργούν κάτω από τον έλεγχο εκλεγμένων και ανακλητών επιτροπών των εργαζομένων και των καταναλωτών. Μόνο έτσι μπορούμε, να μειώσουμε την ανεργία και να επανεκινήσουμε την οικονομία μ' ένα σχέδιο κάλυψης των επείγουσων κοινωνικών αναγκών.